

**МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ**

Верховна Рада України
Народному депутатові України
Рудику С. Я.

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601,
тел. 256-03-33, www.mvs.gov.ua

17 жовтня 2018 № 14850 / 01 / 36 - 2018
На № 396-09-041 від 20.09.2018

Про розгляд депутатського запиту

Шановний Сергію Ярославовичу!

Міністерством внутрішніх справ України спільно з Державною міграційною службою України розглянуто Ваш депутатський запит від 20.09.2018 № 396-09-041, оголошений на засіданні Верховної Ради України 21 вересня 2018 року, щодо відновлення конституційного права осіб на свободу світогляду й віросповідання та повідомляється про таке.

14 липня 2016 року прийнято Закон України № 1474-VIII «Про внесення змін до деяких законів України щодо документів, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус, спрямованих на лібералізацію Європейським Союзом візового режиму для України» (далі – Закон).

Законом унесено зміни до статей 7 та 16 Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» щодо вилучення норми, яка регламентує право осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від внесення інформації до безконтактного електронного носія бланка документа, на відмову від отримання такого документа або від внесення інформації до безконтактного електронного носія.

Зазначені зміни обумовлені необхідністю приведення норм Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» у відповідність до статті 24 Конституції України, якою задекларовано, що громадяни України мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. У громадян не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі,

ВХ. № *219219*

етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Зважаючи на те, що в Україні релігія відокремлена від держави, жодна особа не може бути увільнена від своїх обов'язків перед державою або відмовитися від виконання законів за мотивами релігійних переконань.

Зазначене також відповідає статті 4 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації», якою визначено, що будь-яке встановлення прямих чи непрямих переваг громадян залежно від їх ставлення до релігії є неприпустимим.

Нормами статті 35 Конституції України встановлено право на релігійні переконання, однак це право включає свободу сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої, безперешкодно відправляти одноосібно чи колективно релігійні культи і ритуальні обряди, вести релігійну діяльність. Саме в такий спосіб Конституція України визначає право особи діяти відповідно до релігійних переконань, інше трактування цієї норми є неправомірним розширенням меж цього поняття та наповнення його змістом іншим, ніж це визначено законодавством.

Статтею 3 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» чітко визначено, що реалізація права на свободу сповідувати релігію або на релігійні переконання може бути обмежена законом в інтересах охорони громадського порядку, здоров'я і моральності населення або захисту прав і свобод інших людей. Відповідно до Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» документи, що посвідчують особу та підтверджують громадянство, є документами, які забезпечують ідентифікацію особи та підтверджують її статус. Належна ідентифікація особи захищає права та свободи інших осіб, які вступають з такою особою у правові відносини і користуються при цьому документами особи, як такими, що належно її ідентифікують.

Окремої уваги заслуговує забезпечення функціонування в Україні єдиного загальнодержавного реєстру, який є централізованою базою даних громадян і дозволяє отримати достовірну інформацію, необхідну для належної ідентифікації при видачі документів, що посвідчують особу. Існування централізованого реєстру даних населення дозволяє контролювати видачу документів, виключаючи при цьому загрозу отримання декількох посвідчень особи на різні імена, але одночасно сприяє реалізації права особи на вільне пересування, оскільки надає громадянам можливість самостійно обирати місце видачі паспорта.

Таким чином, не можна ігнорувати те, що належний рівень функціональності єдиного загальнодержавного реєстру, а також функціональності і безпеки паспортних документів мають безпосереднє відношення до безпеки держави, інтересів охорони громадського порядку, здоров'я і моральності населення або захисту прав і свобод інших людей.

Отже, запропоновані в Законі норми не мають на меті втручання в питання, що стосуються реалізації громадянами їх конституційного права на свободу совісті і віросповідання, оскільки відображення в документі

максимальної кількості ідентифікаційних ознак громадянина забезпечує якісну ідентифікацію особи і захист документа.

Одночасно з цим інформуємо, що положеннями Закону особі гарантується право на відмову від внесення відцифрованих відбитків пальців рук до безконтактного електронного носія, що міститься в паспорті громадянина України.

Варто звернути увагу на те, що незмінними залишилися положення Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус», відповідно до яких документи, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи, видані до набрання чинності Законом, є чинними до закінчення строку їх дії та не підлягають обов'язковій заміні.

З повагою
Міністр

А. Б. Аваков